

[Rasmus Hansen.]

jeg mangler tilsagn fra det ærede medlem derom.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ikke i sit indlæg i aften kunnet bestride, at man i Østtyskland fra kommunistisk side er gået til at organisere væbnede styrker. Det er ubestrideligt, at der i danske og i svenske havne har været marinebåde, der var camoufleret som fiskerbåde, men hvis mandskab øjensynligt savnede begreb om fiskerierhverv, men derimod ganske øjensynligt for de myndigheder, der havde lejlighed til at komme i kontakt med dem, havde begreb om et helt andet erhverv.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg har ikke spor imod at foretage en yderligere drøftelse i udvalget af de spørgsmål, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen måtte mene ikke er besvaret tilfredsstillende under forhandlingen i dag.

Må jeg iøvrigt til det ærede medlem sige, uden på nogen måde at gå i detaljer, at jeg har lidt svært ved at få øje på konsekvensen i det radikale venstres standpunkt til de problemer, vi her drøfter. Jeg forstår, at det ærede parti er klar på, at Danmark ved den stilling, det nu engang har i geografisk og strategisk henseende, ikke kan indtage en isoleret, neutral stilling; vi kan altså ikke lægge os hen som et militært tomrum. Jeg ser da også dette bekræftet i den stilling, som det ærede parti tog i sin tid, da vi forhandlede om det skandinaviske forsvarsforbund, der jo var et brud med den isolerede neutralitetspolitik for Danmark som et nordisk land. Endvidere har jeg søgt at påpege i eftermiddag overfor partiets standpunkt: at vi udelukkende skal finde vor stilling indenfor De Forenede Nationer, at dette med den vending, der er sket ved de vedtagelser, der fandt sted i efteråret, med den større aktivitet fra FN's side i det øjeblik, sikkerhedsrådet lammes af veto, indebærer en mindst lige så stor risiko for Danmark for at blive inddraget i konflikter som medlemsskabet i Atlantpagten.

Heller ikke overfor spørgsmålet om Atlantpagten synes jeg at det radikale partis standpunkt er helt rent i kanten, om jeg så må sige. Der har jo været situationer, også for ganske nylig, hvor det radikale parti formentlig må have været inde på den tankegang, at oppositionen mod Atlantpagten kunne lægges ad acta. Dengang de radikale udfoldede store bestræbelser for at få dannet en samlingsregering bestående af venstre, socialdemokrater og radikale, må forudsætningen formentlig have været,

at det radikale parti var villigt til at lægge sin principielle politik på hylden. Altså, dengang det ærede medlem arbejdede for politisk talt at få bragt det ærede medlem hr. Hans Hedtoft og den nuværende højtærede statsminister i ægteseng med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard liggende i revnen, da var der intet til hinder for, at man kunne lægge hele den politik til side, som man i øjeblikket fører frem med så uhyre stor styrke.

Derfor synes jeg, at der er lidt muggent ved hele den principielle stilling, partiet indtager til disse spørgsmål. Jeg synes, for at bruge „Je Kaa“ Lauritsens berømte ord, at det er en politik „rundt på gulvet“.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen skal jeg ikke spilde mange ord på og heller ikke på de øvrige kommunistiske medlemmers kraftanstregelser i aften.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var utilfreds med min form — og den historie er forøvrigt gensidig. Det ærede medlem fandt, at jeg var ikke original, og det er jeg måske heller ikke; jeg prøver blot på at tænke personligt og selvstændigt over problemerne. Derimod kan det, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen og hans partifæller har præsteret her i aften, vist betegnes som et fabriksprodukt, hvorpå man passende kan sætte betegnelsen „made in Russia“.

Det ærede medlem ville gerne have en folkeafstemning. Jeg vil derom sige, at vi havde bl. a. om dette spørgsmål en folkeafstemning den 5. september i fjor, en afstemning, som gav klart og tydeligt besked for de partiers vedkommende, der er gået ind som forkæmpere for og tilhængere af det freds- og sikkerhedspolitiske system, Atlantpagten betyder. Samlet kom disse partier jo tilbage med et stort flertal. Jeg ved ikke, om det ærede medlem kan huske, hvordan hans eget parti kom ud af valget. I hvert fald var det ikke noget tillidsvotum til den politik, som det ærede medlems parti har ført på dette område, hvis man vil tage dette spørgsmål som et af valgets hovedspørgsmål.

Jo mere de danske kommunister raser på række og geled, ensrettet, som man nu er vant til det, imod det, vi her stiller forslag om, noget, som udelukkende har til formål at skabe en demokratisk front med tilstrækkelig autoritet bag sig til hævde af rettens, af frihedens og af fredens grundsætninger kontra diktaturets magtsprog og trusler om aggression, jo mere tror jeg, at det danske folks store flertal vil være på vagt overfor de kommunistiske